

Danske Kunstnere XIII. Christian Vigilius Blache.

Dennesket Christian Blache staar i ret nøje Samklang med Kunstneren Blache. Første Gang man møder ham, er man straks paa det rene med, at han er en Mand, der er vant til at færdes paa Søen. En egen djærv, sømandsagtig Fjendommelighed stempler Personen, og hans hele Væsen er præget af det sunde Liv, han har ført.

Det er ej heller i Kakkelovnskrogen, at Blache har vundet sine Laurbær. Bestandig fo'r han saa vide omkring. Han har ikke skaanet sig selv, har aldrig været bange for at vove sin Trøje, og hvorledes man end dømmer om hans Virksomhed

som Maler, kan der ikke være Tvivl om, at han er kommen paa sin rette Hylde. Han har funden sin Plads i Livet der, hvor han hører hjemme. Han er Sømalers *ex professo*, er det med Liv og Sjæl og derfor — hvad man end kan have at indvende mod hans Kunst — en ret helstøbt Kunstnerpersonlighed.

Han er født den 1. Februar 1838 i Aarhus, hvor hans Fader, Professor Hans Henrik Blache, var Rektor. Han besøgte Aarhus Latinskole, hvorfra han blev Student 1857. Men hans Tilbøjelighed for videnskabelige Studier var ikke stærk. Det stille Liv inden Døre huede ham ikke. Han holdt

mest af at færdes ude i den fri Natur, trængte ogsaa til at bruge sine legemlige Kræfter, og han forlod derfor snart Studeringerne for at blive Skibsbygger. Det er ret betegnende, at den vordende Sømalers tidligste Tilbøjelighed for det maritime ytre sig paa denne Maade, og at han saaledes ad rent praktisk Vej efterhaanden lededes mod sit Livs egentlige Maal. Længe varede det heller ikke, inden det gik op for ham, at Kunsten var hans Kald. Da han havde været to Aar i Lære og i dette Tidsrum havde erhvervet et ret grundigt Kendskab til Skibes Konstruktion, opgav han derfor det hele for udelukkende at ofre sig for Ma-